

VREDESZONDAG

Psalm 11 is een visioen voor vredeszondag : de mens herstelt de schepping die hij eerst met zijn oorlogen heeft vernield, en van de weeromstuit gaan de vogels weer zingen. En waarom dit alles? Omdat 'Hij zal' - 'Hij zal er zijn', de Levende zelf - zijn aangezicht over de mens doet lichten. In dat goddelijk licht houden wij immers op met angstig alleen aan onszelf denken, en zeker met stelen en moorden. We laten God in ons toe : God, de Naam die wij hebben leren verstaan als ruimte, als vrijheid, als liefde. Door het aanroepen van de Levende veranderen stichters van oorlog en onheil in scheppers van heil en vrede. In psalm 33 wordt dat visioen een gebed: 'Levende, laat jouw liefde over ons komen : op Jou is al onze hoop gevestigd!' Dat is toch wat we zouden willen : vredebrengers zijn in deze schepping, in elkaar God herkennen, van aangezicht tot aangezicht?

Een psalmtekst als deze doet ons weer eens beseffen dat oorlog en geweld in de grote wereld ontstaan in het hart van kleine mensen, mensen zoals wij. Wij zijn immers ooit uit de klei, de chaos, getrokken, en de sporen, de symptomen van die oorsprong dragen we altijd met ons mee. In ieder van ons speelt het bijbels scheppingsverhaal zich telkens opnieuw af. Wij moeten telkens opnieuw uit de harde klei van egoïsme en gewelddadigheid getrokken worden. Daarom is er ook altijd weer die oorlog, in ieder leven, in iedere maatschappij. Oorlog - hoe absurd, hoe schandelijk ook - lijkt tegelijk vaak onvermijdelijk, soms zelfs noodzakelijk om onszelf te verdedigen. Vrede op aarde blijft een ver ideaal. Prediker zegt het, en wij zingen het : 'Er is een tijd van liefde en een tijd van haat, een tijd van vrede en een tijd van oorlog.' Oorlog hoort erbij. Ook Jezus wist het, die keihard zei : 'Hoewel jullie slecht zijn, geven jullie brood aan je kinderen'. Over die chaos, dat geweld in mensenharten en in gemeenschappen van mensen spreekt de gehele wereldliteratuur, iedere roman, ieder gedicht. De theologie, die veelal uit de oudste gedichten van de mensheid ontstaan is, noemde dat vroeger 'erfzonde' : 'val' uit Gods liefde en gerechtigheid. De beste evangelische reactie daarop wordt waarschijnlijk samengevat in het bekende 'Make love not war'.

Want dat kunnen we óók : liefde doen in plaats van oorlog, in onze huizen, in de straten van onze steden. Kijk om je heen : Er is gelukkig veel meer liefde en goedheid op onze wereld dan oorlog en geweld. Als dat niet zo was, bestonden wij en onze samenleving al lang niet meer. Alle zwartgalligheid van theologen, filosofen, journalisten mag ons het zicht op die werkelijkheid niet benemen. Het leven wint het, de liefde wint het. steeds weer. Wij dragen, sterker dan alle egoïsme, alle geweld, de roep in ons mee om goedheid, gerechtigheid, om vrede. Daar worden we door gedragen. Wij kunnen in vrede zijn en vrede stichten, dichtbij en veraf. En dat doen we ook. Er is in de wereld, na de ellende van de tweede wereldoorlog, veel ten goede veranderd. Voor het eerst in de geschiedenis heeft de gehele wereldbevolking goed of minstens voldoende te eten. Alleen waar oorlog is wint de honger het nog. En wat de oorlog betreft : met name in onze westerse landen zijn we in staat gebleken - ook voor het eerst - meer dan een halve eeuw zonder oorlog te leven. Waarom zouden straks andere delen van de wereld - Syrië, Somalië, Israël en Palestina, Noord-Korea en zoveel andere landen - die kunst niet kunnen leren? Natuurlijk zullen hebzucht, heerszucht, egoïsme, domheid - zal oorlog - ook steeds opnieuw van zich doen horen. Maar toch : wie weet? We kennen de toekomst

niet, we weten alleen dat wij en onze kinderen die toekomst zelf zullen maken. Die vrijheid is ons gegeven.

Hoe wij ook in het leven staan, gelovig of niet gelovig, het meest wonderlijke in onze menselijke natuur blijft dat we kunnen willen en niet willen, dat dwars door alles wat onherroepelijk gegeven is en vastligt, ieder mensenleven een leerschool in vrijheid is. Een leerschool in opstanding zouden wij het hier ook kunnen noemen. Wat sommige onderzoekers ook beweren die alleen nog onze hersenkwabben lijken te zien en niet ons hart, niet ons verlangen, en al helemaal niet de Geest die door de wereld gaat : het is aan ons om het goede te kiezen, en niet het kwade, voor vrede te gaan en niet voor oorlog, de medemens te doen zoals wij willen dat ons gedaan wordt. Dat zijn de wetten van de vrijheid, die van *de Bijbel*, die van het gezond verstand, die van iedere afspraak tussen mensen, ieder verdrag tussen volkeren, en ook van onze vieringen hier. Zo eenvoudig en - toch - zo vreselijk moeilijk is het.

Vandaag vieren we dat we vredebrengers mogen zijn, vieren we onze vrijheid. Ieder van ons weet zelf het beste waar het vredeswerk in zijn of haar directe omgeving zou moeten beginnen. En omdat we het grotere werk samen moeten doen en we niet teveel in goede bedoelingen of vaagheden willen blijven steken, zal één van ons - Anne-Marie Hoogland - ons zo dadelijk een vredesinitiatief presenteren waar velen van ons en ook wij als gemeenschap, hopelijk iets mee kunnen, waar we voor kunnen gaan. Imagine, denk je eens in : wat zou het prachtig zijn als ons dat zou lukken!

Henk Hillenaar

Gelezen: Psalm 33

Toespraak door Anne Marie Hoogland

Beste mensen,

Gisteren ben ik teruggekomen uit Cairo, daar heb ik de internationale dag van de vrede gevierd. Meest bijzonder was de Hibakusha-ontmoeting op de Universiteit van Cairo. Hibakusha is de Japanse naam voor een overlevende van de atoombom aanval op Hiroshima & Nagasaki. Vier tachtigjarige bewoners van Hiroshima, met de zichtbare verminkingen van gesmolten huid op de handen en in het gezicht, vertelden op deze conferentie over de gevolgen van zo'n aanval. Voor de allereerste keer life in Egypte, Egypte dat steeds meer het gidsland van het Midden Oosten kan worden als het gaat om nucleaire ontwapening in de regio, juist daar hebben we op de international dag van de vrede het verhaal kunnen brengen van mens tot mens.

Dit werd allemaal georganiseerd door Masterpeace, waar ik bij hoor. MasterPeace betekent 'meesterwerk voor vrede'. Wij van Masterpeace willen met onze campagnes de wind onder vleugels zijn van vele bestaande vredesinitiatieven. MasterPeace beoogt met

haar campagne niet alleen vredesinitiatieven te stimuleren, maar ook een vermindering van gewapende conflicten en een wereld zonder vernietigingswapens. MasterPeace is eigenlijk een uitnodiging. Als je meedoet wordt MasterPeace ook van jou. Iets doen voor vrede: daar gaat het om: MasterPeace is 'the let's DO it' campagne voor vrede. Peacebuilding is een werkwoord tenslotte: je moet er iets voor DOEN.

Het is alweer drie jaar geleden dat ik via LinkedIn, een social network voor professionals, een berichtje ontving van Ilco van der Linde, de initiatiefnemer van MasterPeace. Hij informeerde hoe het met me ging en waar ik mee bezig was. Ik ken Ilco als ondernemer van Dance4 life, een campagne voor HIV en AIDS preventie en van de bevrijdingspopfestivals. Logisch dat ik hem van de repliek diende: 'vertel jij eerst maar waar jij mee bezig bent!' Hij liet mij toen zijn concept plan lezen voor MasterPeace, en dat verhaal raakte me. Ik stelde een dagdeel in de week beschikbaar om met hem samen de allereerste introductie gesprekken te voeren met politici, opinieleiders, bestuurders van bedrijven en goede doelen organisaties. Overal het verhaal vertellen van onze droom, ons plan: dat iedereen zijn of haar talent inzet voor de vrede. Een woest plan. Maar ondertussen waren er ook in Egypte mensen zo aan het werk, vrienden, artiesten, familie en gewoon mensen die zich laten raken en van aanpakken weten.

Deze campagne voor vrede zal in 2014, op de internationale dag van de vrede, een eerste hoogtepunt bereiken met een hartverwarmend concert aan de voet van de pyramiden van Cairo, en vervolgens een tweede concert in 2020 in Hiroshima. Op deze momenten willen wij, samen met de miljoenen mensen die zich bij ons hebben aangesloten wereldleiders ondersteunen die zeggen vrede te willen bewerkstelligen. Zodat zij weten dat massa's achter hun staan. Maar nog belangrijker is dat we - wanneer de vrede uitblijft en de wapenindustrie blijft uitbreiden, - hen dan aan hun beloften houden. MasterPeacers over de hele wereld zullen oproepen dat wereldleiders hun verantwoordelijkheid nemen en hun meesterwerk voor vrede leveren!

In 1981 is 21 september door de Verenigde Naties uitgeroepen als international dag van de vrede: doel ervan is een wereldwijde dag van wapenstilstand en geweldloosheid. In ons land is deze dag slechts bij 6% van de mensen bekend. En daar willen wij iets aan doen, anders kun je deze dag net zo goed afschaffen.

Eergisteren, in deze vredesweek, vond de dag plaats in vele steden over de wereld en voor de derde keer ook op initiatief van MasterPeace; ondertussen al in meer dan 25 landen wereldwijd met 30 MasterPeace clubs. In Nederland is op het Museumplein een evenement geweest waarbij we het 2014for2014 project hebben gelanceerd: een van de manieren om kaartjes te verdienen voor het concert over twee jaar in Cairo!

Hoe maken wij het nou zo spannend dat mensen mee gaan doen. Tijdens dat concert in Cairo zullen artiesten uit 14 verschillende conflictgebieden optreden met nieuwe muziek, met elkaar gemaakt voor dit concert. Stel je voor: muzikanten uit Afghanistan, uit Noord

en Zuid Soedan, Israel en Palestina, en nog zo'n 11 gebieden. In deze kerk hoef ik geen zins toe te lichten hoe verbindend en bevrijdend muziek werkt. Met een aantal bedrijven hebben we een minidocumentaire gemaakt: Music above Fighting; de boodschap is: met muziek willen we terug vechten tegen het geweld in de wereld. Niet om mensen terecht te stellen maar om mensen uit te nodigen ook een instrument op te pakken in plaats van naar een wapen te grijpen. Als ik mezelf dit hoor zeggen weet ik dat het mega soft klinkt, maar toch: laten we met elkaar kijken naar het filmpje straks, het gaat over de situatie nu in Pakistan, Ierland en Palestina. Het is zo waar en hard als je in het 8 uur journaal hoort en ziet, en dan het raakt me iedere keer weer als de eerste tonen van IMAGINE klinken door de muur op de Westbank heen, door de versperringen van Belfast heen en door de afzettingen aan de grens van India en Pakistan. Muziek raakt mensen in het hart door het dikste beton heen: ja eigenlijk zijn wij daar mee bezig: hart verbindingen te maken!

Wij hier vanuit de Dominicus kunnen ook meedoen. Talent genoeg om een Masterpeace te maken. Als wij ons nu eens ten doel stellen met een groepje van 8 mensen naar het concert te gaan in 2014 in Cairo.

We kunnen een aantal van onze projecten verbinden aan MasterPeace; de projecten waar we collectes voor hebben lijken mij zowieso geschikt. Het geeft jouw project aandacht, en zichtbaarheid op internet. We worden deel van de MasterPeace Club Amsterdam. Al doende kunnen we 4 tickets verdienen, en met twee projecten kunnen we met acht mensen gaan. Als je meer erover wilt weten, of voorbeelden wilt zien, dan kun je op de website www.masterpeace.org alles nog eens nalezen.

Na afloop van de dienst kun je/kunt u de die mini documentaire bekijken bij het hoofdaltaar. Daar sta ik ook om vragen te beantwoorden: en voor de eerste vijf mensen die zich bekend maken als MasterPeacer van de Dominicus heb ik alvast zo'n mooi T-shirt meegenomen.

Stel je toch eens voor....